

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny:

Projektowany akt normatywny będzie oddziaływał w głównej mierze na ubezpieczycieli oraz podmioty zawierające umowy ubezpieczeń obowiązkowych. Regulacje będą miały również wpływ na Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny i Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

We wrześniu 2008 r. zostały zakończone prace Grupy Roboczej ds. przeglądu regulacji prawa ubezpieczeń gospodarczych powołanej w ramach Rady Rozwoju Rynku Finansowego, w zakresie nowelizacji przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.).

W odbytych posiedzeniach uczestniczyli przedstawiciele członków Grupy Roboczej tj. Komisji Nadzoru Finansowego, Biura Rzecznika Ubezpieczonych, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Ministerstwa Finansów oraz przedstawiciele Stowarzyszenia Promotor, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komendy Głównej Policji.

Przedmiotowy projekt ustawy został opracowany w oparciu o rekomendacje ww. Grupy Roboczej.

W ramach uzgodnień międzyresortowych dotyczących przedmiotowego projektu ustawy w konferencjach uzgodnieniowych, uczestniczyli przedstawiciele m.in. Komisji Nadzoru Finansowego, Biura Rzecznika Ubezpieczonych, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Ministerstwa Finansów oraz przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Stowarzyszenia Promotor, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komendy Głównej Policji, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Główne zmiany wprowadzone do projektu ustawy, w wyniku ww. uzgodnień międzyresortowych dotyczą:

- przyznania zakładowi ubezpieczeń możliwości żądania odpowiedniej zmiany wysokości składki ubezpieczeniowej, w sytuacji, gdy ubezpieczający nie podał ubezpieczycielowi wszystkich znanych sobie okoliczności, o które ubezpieczyciel zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy ubezpieczenia obowiązkowego w innych pismach, a okoliczności te wyszły na jaw po zawarciu umowy ubezpieczenia obowiązkowego (dodanie art.8a);
- wprowadzenia normy stanowiącej, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego nie może obejmować ubezpieczeniem okresu poprzedzającego zawarcie tej umowy (dodanie ust. 1a w art. 10);
- wskazania Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego jako instytucji, której w ściśle określonych przypadkach, w odniesieniu do określonych podmiotów, przysługuje prawo dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania (zmiany odpowiednio w art. 11 ust.3, art. 43 i art. 58);
- umożliwienia Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu dochodzenia zwrotu poniesionych kosztów w związku z likwidacją szkody (zmiana art. 14 ust. 4);
- zmiany w zakresie odpowiedzialności za zapłatę składki ubezpieczeniowej przez posiadacza pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo jego własności oraz przez posiadacza pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Analogiczne zmiany dotyczą ubezpieczenia OC rolników i ubezpieczenia budynków rolniczych (zmiany art. 32 ust. 4, art. 48 ust. 3 i art. 64 ust. 3);
- uzupełnienia katalogu sytuacji skutkujących rozwiązaniem się umowy ubezpieczenia OC komunikacyjnego o przypadek odstąpienia przez ubezpieczającego od umowy w trybie określonym w art. 16c ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (dodanie pkt 8 w art. 33). Analogiczne zmiany dotyczą ubezpieczenia OC rolników i ubezpieczenia budynków rolniczych (odpowiednio dodanie pkt 6 w art. 49 i pkt 5 w art. 65);
- uzupełnienia katalogu sytuacji, w których przysługuje zwrot składki, o ww. przypadek odstąpienia przez ubezpieczającego od umowy ubezpieczenia (dodanie pkt 5 w art. 41 ust. 1, pkt 4 w art. 56 ust. 1 i pkt 3 w art. 76 ust. 1);
- zmian w zakresie sposobu obliczania wysokości opłat za brak spełnienia ustawowego obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia (zmiana art. 88);

- wyszczególnienia danych dotyczących reprezentantów do spraw roszczeń (dodanie ust. 2 w art. 103). Analogiczna uwaga dotyczy danych dotyczących reprezentantów do spraw roszczeń, które są wyszczególnione w art. 10a ustawy o działalności ubezpieczeniowej, którą zmienia przedmiotowy projekt ustawy;
- ustanowienia szczególnych zasad rachunkowości Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego (zmiany art. 117 i art. 119);
- zmian przepisów ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze mających na celu umożliwienie poszkodowanym uzyskania odszkodowań i świadczeń w czasie rzeczywistym, w sytuacji upadłości zakładu ubezpieczeń (zmiany do art. 478 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze i w konsekwencji zmiany do ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych);
- zmian przepisów ustawy o działalności ubezpieczeniowej w zakresie dotyczącym przypadków zawierania umów ubezpieczenia bez jednoczesnej obecności obu stron przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość (zmiana art. 26 ustawy o działalności ubezpieczeniowej);
- wprowadzenia przepisu przejściowego, który utrzymuje w mocy dotychczas wydane akty wykonawcze (art. 6 projektu ustawy).

W trakcie uzgodnień międzyresortowych została także wypracowana propozycja zmiany regulacji prawa ubezpieczeniowego w kontekście czasowego wycofania pojazdu z ruchu, na podstawie której, w przypadku czasowego wycofania pojazdu z ruchu w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo o ruchu drogowym, skutkującego zmniejszeniem prawdopodobieństwa wypadku, zakład ubezpieczeń, na wniosek posiadacza pojazdu mechanicznego, byłby obowiązany, na okres czasowego wycofania pojazdu z ruchu, do odpowiedniego obniżenia składki ubezpieczeniowej.

Jednakże z uwagi na fakt, iż kwestie z zakresu czasowego wycofania pojazdu z ruchu zostały już wprowadzone do obowiązującego stanu prawnego na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustawy (Dz. U. Nr 43, poz. 246), powyższa propozycja zmian nie została zawarta w przedmiotowym projekcie.

Na początek roku 2010 planowane było rozpatrzenie przedmiotowego projektu przez stały Komitet Rady Ministrów, jednakże ze względu na zgłoszone do projektu uwagi został on zdjęty przez Ministra Finansów z porządku obrad Komitetu oraz poddany kolejnym

uzgodnieniom. W przedmiotowych uzgodnieniach uczestniczyli przedstawiciele następujących instytucji: Rządowego Centrum Legislacji, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komendy Głównej Policji, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Komisji Nadzoru Finansowego, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Biura Rzecznika Ubezpieczonych, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Główne zmiany wprowadzone do projektu ustawy, w wyniku ww. uzgodnień dotyczą:

- rezygnacji ze skreślenia obowiązującego art. 5a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../,
- uzupełnienia art. 8 ust. 2 ustawy o termin, w którym zakład ubezpieczeń przedstawia organowi nadzoru informacje o taryfach składek ubezpieczeniowych za ubezpieczenia obowiązkowe, o których mowa w art. 4 pkt 1-3, i podstawach ich ustalania,
- uzupełnienia hipotezy w dodawanym art. 8a, poprzez wskazanie, iż chodzi o okoliczności istotne dla ustalenia wysokości składki,
- wprowadzenia zasady, iż w wypadku nadania oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia obowiązkowego (OC komunikacyjnego, OC rolników i ubezpieczeń budynków rolniczych), drogą pocztową, za datę jego złożenia uważa się datę stempla pocztowego (dodanie ust. 3 do art. 18 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../),
- obniżenia proponowanych wysokości opłat za nie spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia w odniesieniu do ubezpieczenia OC rolników, ubezpieczenia budynków rolniczych oraz w odniesieniu do ubezpieczenia OC komunikacyjnego w zakresie kategorii pozostałych pojazdów (zmiana dotycząca ust. 2 w art. 88 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../),
- dookreślenia przesłanek warunkujących udostępnienie przez Fundusz danych (wskazanych w art. 104 i projektowanym art. 102 ust. 7) określonym podmiotom,
- doprecyzowanie w art. 122 przedmiotu działalności Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, w związku z uwagami zgłoszonymi przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Policję w zakresie brzmienia art. 136 (obecnie – art. 126 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../), odnośnie informowania PBUK przez Policję o wypadkach drogowych oraz określenie, na wniosek Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, katalogu danych przekazywanych przez Policję (art. 136 ust. 3).

W odniesieniu do ostatniej zmiany – dotyczącej przekazywania przez Policję określonych informacji Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – należy wskazać, iż regulacja ta stanowi *de facto* utrzymanie obecnego stanu prawnego. W chwili obecnej, na mocy art. 126 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../, Policja przekazuje do PBUK informację o każdym wypadku spowodowanym ruchem pojazdu mechanicznego, bez względu na państwo jego rejestracji, w wyniku którego uczestniczące w nim osoby zmarły lub doznały obrażeń ciała.

W kontekście powyższego MSWiA i Policja zgłosiły istotny postulat *de lege ferenda*, dotyczący umiejscowienia tzw. ośrodka informacji gromadzącego - w rejestrze umów ubezpieczeń komunikacyjnych - danych m.in. o umowach obowiązkowego ubezpieczenia OC komunikacyjnego oraz o uczestnikach zdarzeń drogowych, w jednej instytucji ubezpieczeniowej. W chwili obecnej rolę ośrodka informacji pełnią: Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (prowadzący rejestr umów ubezpieczeń komunikacyjnych) oraz Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, w zakresie informacji o zagranicznych zakładach ubezpieczeń, w których ubezpieczony był sprawca wypadku, jak również o ich reprezentantach do spraw roszczeń w Polsce. Jednocześnie PBUK pełni funkcję tzw. organu centralnego, określonego przepisem art. 26 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (2009/103/WE). Zgodnie z tą normą organ ten musi udostępniać poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych, ubezpieczycielom oraz ich przedstawicielom prawnym wszelkie podstawowe dane niezbędne do likwidacji szkody.

Mając na uwadze stanowisko MSWiA i Policji zasadne jest podjęcie, w najbliższym czasie, prac legislacyjnych zmierzających do umiejscowienia ośrodka informacji gromadzącego wszelkie niezbędne dane w jednym z ww. podmiotów.

W trakcie przedmiotowych uzgodnień UOKiK przedstawił swoje stanowisko w następujących kwestiach, wskazując na:

- 1) konieczność zagwarantowania konsumentom możliwości wypowiedzenia jednej z umów obowiązkowego ubezpieczenia OC w sytuacji zaistnienia „podwójnego ubezpieczenia”, a także
- 2) możliwość wystąpienia pomocy publicznej przy wprowadzeniu zmiany do art. 98 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../ oraz utrzymaniu obecnie obowiązującego brzmienia art. 99 tej ustawy, w zakresie możliwości udzielenia

pożyczki zwrotnej przez Fundusz zakładom przejmującym portfel upadłego zakładu na warunkach korzystniejszych niż rynkowe.

Ad. 1. W przedmiotowym zakresie projekt ustawy (w stosunku do projektu ustawy, który został skierowany do rozpatrzenia przez stały Komitet Rady Ministrów), został uzupełniony o regulacje, na podstawie których umożliwiono posiadaczowi pojazdu mechanicznego wypowiedzenie umowy ubezpieczenia OC, która na skutek działania automatyzmu wynikającego z art. 28 ustawy została przedłużona. Analogiczne zmiany wprowadzono do regulacji dotyczących obowiązkowego ubezpieczenia OC rolników i ubezpieczenia budynków rolniczych.

Przedmiotowe zmiany zostały poparte przez Rzecznika Ubezpieczonych.

Przeciwko ich wprowadzeniu opowiedziała się Polska Izba Ubezpieczeń i Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny.

Dodatkowo wprowadzono do projektu ustawy obowiązki informacyjne skierowane do zakładów ubezpieczeń dotyczące informowania ubezpieczającego o ubezpieczeniu na kolejny okres ubezpieczenia.

Ad. 2. UOKiK wskazuje, iż w przedmiotowym projekcie ustawy nie zostały sprecyzowane kryteria, w oparciu o które Fundusz będzie podejmował decyzję o odstąpieniu dochodzenia zwrotu wypłaconych odszkodowań i świadczeń od zakładu ubezpieczeń przejmującego portfel upadłego zakładu ubezpieczeń. Z kolei brak takich kryteriów uzasadniających rezygnację z dochodzenia zwrotu wypłaconych odszkodowań może skutkować uzyskaniem przez określone zakłady ubezpieczeń przejmujące portfel upadłego zakładu korzyści, których nie uzyskiwałyby w warunkach rynkowych.

W związku z powyższym, w opinii UOKiK spełnione są cztery przesłanki występowania pomocy publicznej, które zostały określone w art. 107 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, tj. środek ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określonego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców), a przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku. Pozostałe dwie przesłanki warunkujące możliwość uznania, iż przedmiotowy środek stanowi pomoc publiczną to: zagrożenie zakłóceniem lub zakłócenie konkurencji oraz wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE, oraz pochodzenie środka od państwa lub ze źródeł państwowych.

Główne wątpliwości w powyższym zakresie dotyczyły możliwości przypisania ww. środka państwu oraz ustalenia, czy wsparcie jest przyznane bezpośrednio lub pośrednio z zasobów państwowych.

Przedmiotowe wątpliwości UOKiK pojawiły się m.in. z uwagi na niektóre z orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości, z których można wywnioskować, iż dany środek jest przypisywalny państwu, jeśli możliwe jest wykazanie, że to państwo podejmuje decyzję o przeznaczeniu kontrolowanych przez siebie zasobów na realizację określonych celów, np. określając przeznaczenie danych środków w akcie prawnym lub też wywierając wpływ na decyzję podejmowaną przez przedsiębiorstwo publiczne. Mając powyższe na uwadze, UOKiK wskazał, iż na podstawie obowiązujących regulacji Minister Finansów sprawuje nadzór nad Funduszem w oparciu o kryterium legalności i zgodności ze statutem Funduszu, który jest przez Ministra Finansów zatwierdzany i ogłaszany, oraz może wnioskować o odwołanie członka Zarządu Funduszu z pełnionej funkcji. W opinii UOKiK kontrola państwa nad Funduszem przejawia się także w tym, iż w skład Rady Funduszu wchodzi przedstawiciele Ministra Finansów oraz Komisji Nadzoru Finansowego. Dodatkowo Fundusz przedstawia Ministrowi oraz organowi nadzoru analizę stanu finansów Funduszu, na podstawie której Minister określa procent składki wnoszonej przez członków Funduszu na jego rzecz.

Mając powyższe na uwadze, resort finansów oraz Komisja Nadzoru Finansowego nie podzielili stanowiska Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przedmiotowej kwestii.

Należy wskazać, iż UFG jest instytucją posiadającą osobowość prawną i wykonująca zadania określone w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../. Do głównych zadań Funduszu należy: zaspokajanie roszczeń z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych wskazanych w tej ustawie, zaspokajanie roszczeń osób uprawnionych w przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń, pełnienie funkcji ośrodka informacji (prowadzenie rejestru umów ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i umów ubezpieczenia AC pojazdów mechanicznych), czy też kontrola spełnienia obowiązku ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i OC rolników.

Powyższe zadania Fundusz realizuje z dochodów, na które w głównej mierze, składają się:

- wpłaty zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność w zakresie ubezpieczeń obowiązkowych OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz ubezpieczeń

obowiązkowych OC rolników; wysokość składki wnoszonej przez zakłady ubezpieczeń określa Minister Finansów,

- wpływy z tytułu roszczeń regresowych,
- przychody z lokat środków Funduszu,
- wpływy z tytułu opłat za niespełnienie obowiązku zawarcia umów ww. ubezpieczeń obowiązkowych OC.

W opinii Ministra Finansów, trudno jest zgodzić się z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, iż ww. wsparcie ze strony Funduszu może stanowić pomoc publiczną. Należy wskazać, iż Fundusz jako instytucja nie jest jednostką sektora finansów publicznych, tak więc nie jest częścią sektora finansów publicznych. Ponadto, jako osoba prawna nie ma statutu państwowej osoby prawnej. Ustawowa działalność Funduszu nie jest finansowana ze środków budżetu państwa oraz nie stosuje się wobec Funduszu regulacji wynikających z prawa zamówień publicznych. Dodatkowo resort finansów nie posiada informacji o regulacjach, na podstawie których Fundusz zostałby uznany za instytucję użyteczności publicznej.

Zawarty w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../ sposób finansowania Funduszu nie wskazuje środków budżetowych (dotacji) jako jednego ze źródeł dochodów, tak więc brak jest bezpośredniego finansowania z budżetu państwa.

Ponadto w odniesieniu do Funduszu, trudno jest mówić o wpływie państwa na decyzje podejmowane przez przedsiębiorstwo publiczne. Sprawowany przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych nadzór nad działalnością Funduszu został oparty o kryterium legalności i zgodności ze statutem. W ramach sprawowanego nadzoru, minister właściwy do spraw instytucji finansowych w przypadku stwierdzenia, że zadania Funduszu są wykonywane z naruszeniem przepisów prawa lub statutu może jedynie zażądać usunięcia nieprawidłowości w wyznaczonym terminie, bądź wnioskować do właściwego organu Funduszu o odwołanie z pełnionej funkcji członka Zarządu Funduszu odpowiedzialnego za powstałe nieprawidłowości.

Nie można także zgodzić się z UOKiK, że kontrola państwa nad Funduszem przejawia się w tym, iż w skład Rady Funduszu wchodzi przedstawiciel ministra właściwego do spraw instytucji finansowych oraz przedstawiciel Komisji Nadzoru Finansowego. Należy wskazać, iż na podstawie statutu, w skład Rady wchodzi 9 członków (od 5 do 7 członków przedstawicieli zakładów ubezpieczeń oraz 2 stałych członków przedstawicieli resortu finansów i organu nadzoru). Mając na uwadze fakt, iż Rada podejmuje uchwały zwykłą

większością głosów w obecności co najmniej 50% członków Rady, trudno jest uznać, iż państwo ma kontrolę nad Funduszem.

W ramach powyższych dodatkowych uzgodnień nad przedmiotowym projektem ustawy, swoje zastrzeżenia podniósł Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, w zakresie dookreślenia przesłanek warunkujących udostępnienie przez Fundusz danych określonym podmiotom.

Na podstawie zawartych w projekcie ustawy propozycji zmian art. 104 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../, zakładom ubezpieczeń Fundusz będzie udostępniał zgromadzone dane, o których mowa w art. 102 ust. 2-4 oraz w art. 103, o ile jest to niezbędne:

- 1) do oceny ryzyka ubezpieczeniowego i weryfikacji danych podanych przez ubezpieczającego, ubezpieczonego lub osobę, na rzecz której ma być zawarta umowa ubezpieczenia, w tym do stosowania taryfy w zależności od długości okresu bezszkodowego,
- 2) do ustalenia prawa ubezpieczonego i uprawnionego do świadczenia z zawartej umowy ubezpieczenia i wysokości tego świadczenia, jeżeli ten sam przedmiot ubezpieczenia w tym samym czasie jest ubezpieczony od tego samego ryzyka w dwóch lub więcej zakładach ubezpieczeń,
- 3) w celu wykonania umowy ubezpieczenia,
- 4) albo dla innych celów, po modyfikacji, która nie pozwoli na ustalenie tożsamości osoby, której dane dotyczą.

GIODO wyraził swoje wątpliwości w zakresie jeszcze jednej przesłanki, która miała być brana pod uwagę przy udostępnianiu danych przez UFG - dotyczącej „przeciwdziałania przestępczości ubezpieczeniowej”. W opinii GIODO przedmiotowy cel udostępniania danych przez UFG jest zbyt ogólny, co może rodzić niebezpieczeństwo nadużywania tej przesłanki we wnioskach zakładów ubezpieczeń. Dodatkowo GIODO zasygnalizował, iż pozyskiwanie przez zakłady ubezpieczeń danych od UFG nie wydaje się być skuteczną metodą przeciwdziałania przestępczości ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych w sytuacji, gdy zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w grupach obejmujących ubezpieczenia obowiązkowe jest prawnie zobligowany do zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego. Przyjmując wątpliwości GIODO, z przepisu art. 104 ust. 1b została wykreślona przedmiotowa przesłanka.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

- sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie projektowanej nowelizacji ustawy nie spowoduje powstania kosztów lub obciążeń w sektorze finansów publicznych (w tym w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego).

- rynek pracy:

Wejście w życie projektowanej nowelizacji ustawy nie spowoduje żadnych istotnych zmian na rynku pracy.

- konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wejście w życie projektowanej nowelizacji ustawy nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie gospodarki. Tym niemniej, wprowadzenie regulacji w szczególności w zakresie zmian dotyczących uznawania dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczeń obowiązkowych w formie elektronicznej, jak również zapisów, które pozwalają traktować jako równoprawny z pisemnym elektroniczny sposób przekazywania zawiadomień i oświadczeń składanych przez strony umowy ubezpieczeń obowiązkowych, może pośrednio wpłynąć na wzrost konkurencyjności ubezpieczycieli, którzy zawierają umowy w systemie *direct*.

- sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie projektowanej nowelizacji ustawy nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie.

4. Wskazanie źródeł finansowania:

Projekt ustawy reguluje kwestie nie wymagające dodatkowych środków finansowych ze strony budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.